

KONFRONTACJE TEATRALNE

8 Międzynarodowy Festiwal Teatralny w Lublinie

The 8th International Theatre Festival "Theatre Confrontations"

Lublin, 1-4 października 2003

KONFRONTACJE TEATRALNE

8 Międzynarodowy Festiwal Teatralny w Lublinie

1.10.2003 (s t r o d a)	30.09.2003 19.00	Teatr Ósmego Dnia (Poznań) „Portiernia” (60 min)	Hala Polmosu
	15.00	Spotkanie z Antonim Liberą “Być sobą - co to znaczy? Studium “Ostatniej taśmy” Samuela Becketta”	Sala Czarna CK
	17.00	Scena Plastyczna KUL (Lublin) „Odchodzi” (40 min)	Stara Aula KUL
	18.30	Otwarcie Festiwalu (30 min)	Teatr im. J. Osterwy
	19.00	Teatr im. J. Osterwy (Lublin) „Europa? Mikrodramaty”(100 min)	Teatr im. J. Osterwy
	20.30	Scena Plastyczna KUL (Lublin) „Odchodzi” (40 min)	Stara Aula KUL
2.10.2003 (c z w a r t e k)	21.00	Teatr Ósmego Dnia (Poznań) „Portiernia” (60 min)	Hala Polmosu
	16.00-18.00	Caixa de Imagens (Brazylia) „Fotograf” (3 min)	Sala Lustrzana CK
	17.00	Teatr Kana (Szczecin) „Miłość Fedry” (60 min)	Sala Czarna CK
	18.30	Teatr Altosof (Wenezuela) „Z wygnania na spotkanie z Duszą, wędrówka po Ziemi, i...” (55 min)	Sala Nowa CK
	20.00	Grupa Teatralna Bez Ziemi (Białystok) „Sprzedam dom...” (80 min)	Teatr im. J. Osterwy
	20.00-22.00	Caixa de Imagenes (Brazylia) „Fotograf” (3 min)	Sala Lustrzana CK
3.10.2003 (p i a t e k)	20.00	Teatr Kana (Szczecin) „Miłość Fedry” (60 min)	Sala Czarna CK
	22.00	Loco 7 /La MaMa etc./ (USA) „9 Okien” (60 min)	Teatr Muzyczny
	16.00-18.00	Caixa de Imagens (Brazylia) „Fotograf” (3 min)	Sala Lustrzana CK
	17.00	Teatr Cogitatur (Katowice) „Aztec Hotel” (55 min)	Sala Nowa CK
	19.00	Teatr Lalek z Grodna (Białoruś) „Poemat bez słów” (45 min)	Teatr im. J. Osterwy
	20.00-22.00	Caixa de Imagens (Brazylia) „Fotograf” (3 min)	Sala Lustrzana CK
4.10.2003 (s o b o t a)	21.00	Teatr Derevo (Rosja-Bienicy) „Wyspy na strumieniu” (65 min)	Chatka Żaka
	14.30	Atsushi Takenouchi (Japonia) „ITTEKI” (70 min)	Teatr NN
	16.00	Teatr Derevo (Rosja-Bienicy) „Wyspy na strumieniu” (65 min)	Chatka Żaka
	16.00	Teatr Polski (Poznań) „Martwa królowna” (80 min)	Teatr im. J. Osterwy
	17.30	Birute Mar (Litwa) „Słowa na piasku” (60 min)	Sala Czarna CK
	19.00	Teatr Oskarasa Korsunovasa (Litwa) „Król Edyp” (100 min)	Hala Polmosu
	19.00	Atsushi Takenouchi (Japonia) „ITTEKI” (70 min)	Teatr NN
	21.00	Birute Mar (Litwa) „Słowa na piasku” (60 min)	Sala Czarna CK
	22.30	Spektakl Lecha Raczyka (Poznań) „Łatwe umieranie” (75 min)	Sala Nowa CK

IMPREZY TOWARZYSZĄCE Festiwalowi towarzyszyć będzie wystawa rysunków Stanisława Wyspiańskiego w Galerii Sceny Plastycznej KUL 2 października, godz. 11.00 Sala Klubowa CK, Sesja „Kukła, przedmiot, obiekt w przestrzeni teatralnej”

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

Wydaje się, że było to tak niedawno, gdy kilku lubelskich twórców teatralnych postanowiło utworzyć... reaktywować? festiwal teatralny w Lublinie.

A przecież było to było już siedem lat temu. Siedem lat, podczas których każdej jesieni nasze miasto staje się teatralną stolicą Polski.

Cieszy mnie fakt, iż to właśnie w Lublinie dochodzi do corocznej konfrontacji teatru wschodu i zachodu. Konfrontacji myśli, intelektu, kultury i sztuki. Zwycięzcami tych zmagani są wszyscy aktywnie w nich uczestniczący. Twórcy i widzowie

W dzisiejszym targanym konfliktami świecie Lubelskie Międzynarodowe Konfrontacje Teatralne są znakomitym przykładem, że można w sposób twórczy połączyć wielokulturowość i różnorodność myśli i poglądów dla dobra człowieka.

Szanowni Państwo,

Cieszę się bardzo, że już po raz ósmy odbywają się w Lublinie Międzynarodowe Konfrontacje Teatralne.

Witam serdecznie wszystkie przybyłe z wielu stron świata zespoły teatralne, ich twórców i ludzi teatru.

Życzę Państwu, by Festiwal spełnił wszystkie Wasze oczekiwania. Życzę Państwu również miłego i interesującego pobytu w naszym mieście.

Mieszkańcom Lublina, widzom Konfrontacji Teatralnych życzę wielu niezapomnianych doznań i wrażeń estetycznych.

Prezydent Miasta Lublin

Andrzej Pruszkowski

It seems that it happened only recently when a group of theatre directors decided to start? ...bring back to life? a theatre festival in Lublin.

However, all that happened seven years ago and each autumn our city was gaining a status of a theatrical capital of Poland.

I am overwhelmed by the fact that Lublin is a place where theatre companies from the east and west get confronted. It is a confrontation of ideas, intellect, culture and art. The winners of this competition are its active participants, both the artists and spectators.

In the present world which a scene of constant conflicts the International Theatre Confrontations in Lublin are a splendid example how different cultures, thoughts and ideas can be reconciled creatively for people's sake.

Ladies and Gentlemen,

I am truly happy that the International Theatre Confrontations take place in Lublin for the eighth time.

I would like to welcome all theatre companies, their creators and theatre people.

I hope that the Festival will fulfill your expectations. I wish you a pleasant and interesting visit in our city.

I wish unforgettable emotions and aesthetic experience to the audience of the Theatre Confrontations.

KOMISARZ FESTIWALU

Confrontations in other words a comparison of different ways of thinking, concepts, forms and emotions. They all originate from our individual experience, that is they tell what we are like and how we perceive the world. To get to the audience one has to find a language, which allows conveying the message, sharing with a viewer our experience so it can be received by him, or even enriched with his own experience. We always expect to get response to what we feel. Perhaps this encounter will result in enriching us with a new message about ourselves that is we will get a glimpse of the truth about man.

I believe that these days we long for the sincerity of experience and emotions. If we do not manage to find the right and unique form suitable for them we are left with our problem, of course. Concentrating on a form only and abusing it, shouting for the sake of shouting will be rejected by the viewer subconsciously. Perhaps it will delude him in the very moment when it happens. And what we aim at is to keep this experience.

There are a number of elements contributing to a performance. From the very beginning there was a word, then bodily expression, more or less elaborate stage design not to mention music. For a long time, however, an object, puppet has been carving its place on stage. Paradoxically objects are capable of conveying feelings as it was observed by Kleist in 'Treaty on Marionettes'. The dynamics of a puppet cannot be compared with anything else. Even an actor can be powerless when confronting it. That is why this edition of Confrontations is accompanied by a two-day session focused on this issue.

The eighth edition of Confrontations will present this issue through theatre performances and theoretical considerations as the festival will be accompanied by an academic session. The theatre world will arrive with a significant message. It will be a dialogue about ourselves, our problems and fears our joys and ecstasies, deviations and pain.

Konfrontacje inaczej porównanie myślenia, koncepcji, form i emocji. Rodzą się one z własnych doświadczeń, przeżyć. Czyli mówią o tym jacy jesteśmy, jak odbieramy świat. By dotrzeć do widza trzeba znaleźć taki język, by to czym się dzielimy podobnie było odebrane po drugiej stronie, a może jeszcze wzbogacone o doświadczenie odbiorcy. Zawsze oczekujemy potwierdzenia tego co czujemy. A może z tego spotkania wyjdziemy bogatsi o nowy komunikat o nas samych, czyli dotkniemy prawdy o człowieku.

Sądzę, że w obecnej chwili najbardziej spragnieni jesteśmy szczerości przeżyć. Oczywiście jeśli nie znajdziemy dla niej właściwej, niepowtarzalnej formy zostaniemy samotni ze swoim kłopotem. Epatowanie samą formą, krzykiem dla samego krzyku, widz podświadomie odrzuci. Może omami go w momencie działania się. A przecież chodzi o to, by zabrać to co przeżyjemy do domu.

Wiele elementów tworzy spektakl. Najczęściej, od zarania, jest nim słowo, ekspresja ciała, czy bardziej lub mniej bogata scenografia nie mówiąc już o muzyce.

Ale od dłuższego czasu łąbi sobie swoje miejsce na scenie przedmiot, kukła, lałka. I te elementy potrafią przekazać uczucia, paradoksalnie co zauważył już Kleist w 'Traktacie o marionetkach'. Siła, dynamika kukły potrafi być nieporównywalna z niczym innym. Nawet aktor potrafi być wobec niej bezradny. Dlatego obecnej edycji Konfrontacji towarzyszy dwudniowa sesja, która ten temat rozważa.

Teraz jest kolejna już ósma szansa Konfrontacji w Lublinie i czerpania z tego co przywiezie świat teatralny dając ludziom po obu stronach rampy ważny komunikat o samych sobie. O swoich kłopotach, radościach, lękach i dewiacjach.

Leszek Mądzik

SCENA PLASTYCZNA KUL

Lublin

Odchodzi każdy lub ktoś bliski.

Uczucie jakie łączyło Tadeusza Różewicza z Mamą silnie mnie dotknęło. Takie świadkowanie w ostatnich chwilach, pełne uczucia, miłości i niepewności, czy wszystko się dla Niej uczyniło. Ta świadomość nie daje spokoju - oczy matki przenikają jeszcze silniej, kiedy już jej nie ma. Szukałem obrazu dla tych przestrzeni i dla tego dramatu

Leszek Mądzik

Scena Plastyczna KUL powstała w roku 1970, założona przez Leszka Mądzika, ówczesnego studenta Historii Sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W pierwszym spektaklu *Ecce Homo* wykorzystany był jeszcze tekst, a przestrzeń sceniczną budowały płaskie obrazy inspirowane sztuką gotyku. W kolejnych premierach *Narodzenia*, *Wieczera*, *Włókna* - Leszek Mądzik zrezygnował ze słowa i fabuły, ich funkcje spełniają przestrzenie plastyczne, dynamika ruchu i ekspresja przekształcanych plastycznie ciał.

Za moment przełomowy w historii Teatru uważany jest spektakl *Ikar*, w którym - po wyeliminowaniu słowa i fabuły - ograniczona została także rola aktora.

Aktor w teatrze Leszka Mądzika przestał "grać". Jego zadanie najlepiej chyba określić jako współistnienie z materią na scenie, wycucie jej i wyeksponowanie w taki sposób, aby stała się tworzywem akcji. Ożywienie przedmiotu i uprzedmiotowienie aktora - to nie paradoks, to raczej część filozofii Leszka Mądzika poszukującego w sztuce pokory. Podobnie jak odrzucenie barwy, bo od premiery *Wilgoci* mrok, czern jest blejtramek, na którym powstają "ożywione obrazy" malowane światłem, które jest podstawą dramatycznego napięcia spektakli.

Każda kolejna premiera realizowana przez Leszka Mądzika w Scenie Plastycznej KUL wiąże się z kolejnymi ograniczeniami, redukcjami, jest kolejnym krokiem w mrok, w tajemnicę. Tylko dzięki tej ascezie można dotknąć tematów, które nie poddają się słowu i nie mogą zostać obnażone w pełnym świetle przed olbrzymią widownią

Scena Plastyczna KUL

Al. Racławickie 14, 20-950 Lublin

tel + 488104454502,

e-mail: scena@kul.lublin.pl, www.kul.scena.pl

„Odchodzi” - Leszek Mądzik

muzyka / music: Marek Kaczyński

z udziałem / with contribution: Urszuli Dudziak

udział biorą / cast:

Janusz Buchoski, Andrzej Dobosz, Przemysław Dudek,

Jarosław Figura, Piotr Figut, Monika Michałowicz,

Justyna Niezgoda, Tomasz Piota, Michał Winiarczyk,

Bartłomiej Wittek.

Everybody or somebody close to us Leaves.

The emotional bond between Tadeusz Różewicz and his Mother affected me deeply. Witnessing the last moments of her life, a very emotional process, filled with love and uncertainty whether he has done everything for her. This awareness annoys him constantly. Mother's eyes penetrate even stronger when she is not there any more. I was looking for an apt image of this space and drama

Leszek Mądzik

Scena Plastyczna, a theatre company based at the Catholic University of Lublin was founded in 1970 by Leszek Mądzik, then an art history student.

The first production *Ecce Homo* had a spoken text and its theatrical space was built with flat paintings inspired by Gothic art. In the productions that followed *Births*, *Supper*, *Fibres* Leszek Mądzik resigned from words and plot, replacing them with visual space, dynamics of movement and expression of visually transformed bodies.

Icarus is considered to be a turning point in the history of the company. Following the elimination of words, the role of an actor was reduced considerably.

In Leszek Mądzik's theatre actor ceased to 'play'. His function can be best defined as his co-existence with matter on stage, feeling it and exposing in such a way that it becomes a substance of action. Bringing an object to life and making an actor an object is not a paradox, but a part of the Leszek Mądzik's philosophy, looking for humbleness in art. Just like the rejection of colour, for since the premiere of *Moisture* black is a canvas on which 'live images' painted with light, the basis for dramatic tension in performances, are brought to life.

Each premiere realized by Leszek Mądzik is connected with new limitations, reductions and next steps into darkness and mystery. Only thanks to his ascetic approach one can touch upon problems which cannot be subjected to words and disclosed in full light in front of the big audience.

1.10.2003

godz. 17.00, 20.30 (40 min)

Stara Aula KUL

Lublin

„Europa? Mikro dramaty” / „Europa? Microdramas?”

przekład / pracownicy naukowcy UMCS w Lublinie / translated by the academics of the Maria Curie Skłodowska University of Lublin

reżyseria i opracowanie tekstu / directed and adapted by:

Tadeusz Bradecki

scenografia / stage design by: Jagaa Janicka

asystent reżysera / assistant director: Bartosz Mazur

inspicjent / stage manager: Małgorzata Bigelmajer

sufler / usher: Halina Krawczykiewicz

Elin Rahnev (Bulgaria), *Opadający liść/A Falling Leaf*

przekład/translated by: Nina Gagowa, Barbara Próchniak,

Leo - Andrzej Redosz, Antoni - Tomasz Bielawiec

Zamina Mirčevska (Macedonia), *Dwa światy/Two Worlds*,

przekład/translated by: Petar Stiorow, Anna Sprawka-Stiorow

Cudzoziemiec - Szymon Sędrowski, Wopista - Jerzy Rogalski

Alimir Imsirević (Bośnia i Hercegowina), *Playback*,

Writers are not prophets, but sometimes they see a little bit more and clearer.

„How has Europe changed in the last decade? Is it possible to present these changes by theatrical means? These changes do not pertain only to political transformations, but also to the ways of thinking and awareness, international communication and everyday life of the Europeans. The most interesting transformations have been taking place in Eastern Europe, which is a mosaic of nationalities, cultures and languages. It is not only a G8 square on a map of Europe”, writes Roberto Canzini.

Is it possible to resurrect Central Europe-Mitteuropa? - a question is asked Europe united by culture...

Tadeusz Bradecki discusses it in the theatrical mosaic of microdramas. It is a polyphony of many languages and cultures connected with the concept of Mitteleuropa which originated in the tradition of the Habsburg empire.

1.10.2003

godz. 19.00 (100 min)

Teatr im. J. Osterwy

TEATR IM. J. OSTERWY

przekład/translated by: Nina Gagowa, Barbara Próchniak

Ona - Jolanta Rychłowska, On - Jerzy Kurczuk

Biļjana Srbļjanovič (Jugosławia), *Manifest/Manifesto*

przekład/translated by: Nina Gagowa, Barbara Próchniak

Karol Marks - Henryk Sobiechart, Igor - Bartosz Mazur

Artur Grabowski, *Studnia /The Well*

Ona - Aneta Stasińska, On - Andrzej Golejewski

George Tabori (Austria), *Wizyta/Visit*,

przekład / translated by: Janusz Golec

Baksis - Włodzimierz Wiśniewski, dr.Filz - Jacek Król

Péter Esterházy (Węgry), *Okres przejściowy/Transitional Period*,

przekład/translated by: Andrea Jaworska

Ojciec - Jan Wojciech Krzyszczak, Syn - Tomasz Kobiela, Kobieta -

Monika Domejko

Claudio Magris (Włochy), *Już się było/One Has Already Been*,

przekład/translated by: Anna Miecznikowska-Ziółek, Stefano Gandini

obsada/cast: Paweł Sanakiewicz

Pisarze nie są prorokami, ale czasami widzą trochę więcej i jaśniej.

„Jak zmieniła się Europa w ostatnim dziesięcioleciu. Czy możliwe jest przedstawienie tych lat i przemian jakie się wówczas dokonały za pomocą teatralnych środków? Zmiany te dotyczą nie tylko przemian politycznych, ale także dróg myślenia i świadomości, międzynarodowej komunikacji i codziennego życia Europejczyków. Najbardziej interesujące są przemiany zachodzące w Europie Wschodniej. Ta mozaika różnych narodowości, wielu kultur i języków - to już nie tylko kwadrat G8 na europejskiej mapie.” - pisze Roberto Canzini

Czy możliwe jest dziś wskrzeszenie Mitteleuropy? - zastanawiali się twórcy Europy zjednoczonej przez kulturę.

Temat ten podejmuje poprzez teatralną mozaikę mikro-dramatów spektakl Tadeusza Bradeckiego, jest to wielogłos kilku języków i kultur związanych z pojęciem Mitteleuropy wyrosłej jeszcze z tradycji imperium Habsburgów.

Teatr im. Juliusza Osterwy
ul. Narutowicza 17, 20-004 Lublin
tel: +48 81 5324244, +48 81 5322935

info@teatrosterwy.lublin.pl, www.teatrosterwy.lublin.pl

TEATR ÓSMEGO DNIA

Poznań

Nowy spektakl Teatru Ósmego Dnia to powrót do kameralności sali, to powrót do dawnego dobitnego tonu diagnozowania rzeczywistości, to kolejny ostry komentarz. Artysty tego alternatywnego teatru powracają do siebie samych, starają się określić siebie wobec nowego świata. Ci którzy pamiętają „Tańcz póki możesz” na pierwszych „Konfrontacjach Teatralnych”, albo ci którzy oglądali „Piolun” czy „Ziemie niczyją” odnajdą znany ton, ale zauważą też że zmienił się świat.

„Portiernią” rządzi struktura kolażu: kolejne sceny są jak przypisy do prawdziwego życia. Jest historia Białorusinki z Czernobyla. Migawka z wojny czeczeńskiej. Wyznanie człowieka, który identyfikuje ciała zamordowanych w Bośni. Lament emeryta. Jakaś kobieta zostaje poddana upokarzającej dezynsekcji. To może spotkać każdego, wystarczy podejrzenie o SARS lub AIDS. Za chwilę na scenie pojawia się strzelnica: aktorzy z pistoletami w dłoniach tworzą metaforyczny obraz ulicy, na której każdy może być przypadkowym albo świadomym celem. W innej sekwencji jesteśmy w sejmowym kabarecie zamieszkałym przez polityków, którym z ust cieknie farba.”

Łukasz Drewniak „Przekrój”

„Najnowszy spektakl Teatru 8 Dnia jest pod każdym względem ciekawy, a miejscami artystycznie wręcz znakomity. Np. głęboko poruszające są teatralne wizualizacje czeczeńskiego holokaustu, na który po 11 września jakby zgodził się cały świat. Czy nam to czegoś z historii Europy nie przypomina? (...) Chcicie w krzywym zwierciadle zobaczyć własne sumienie? Koniecznie zobaczcie „Portiernię”. Tragigroteskę w oparach absurdu, który jakoś współtworzymy.”

Tadeusz Żukowski „Gazeta Poznańska”

„Portiernia”/„Door-Keeper's Lodge”

scenariusz i reżyseria: Zespół /
written and directed by the Company
współpraca reżyserska / direction assisted by: Janusz Opryński
scenografia i światło / stage design and lighting by: Jacek Chmaj
muzyka / music by: Arnold Dąbrowski

występują / cast:
Ewa Wójciak, Adam Borowski, Tadeusz Janiszewski,
Marcin Kęszycki, Tomasz Michniewicz

A new production by The Eighth Day Theatre is a return to the intimacy of the room, to the old distinct tone of diagnosing reality, another bitter commentary on it. The artists of this alternative theatre company revisit themselves, trying to define themselves in confrontation with the new world. Those who remember Dance As Long As You Can presented at the first edition of the Theatre Confrontations and those who saw Wormwood or No one's Land will recognize a familiar tone, but also notice that the world has changed.

The production is ruled by a collage structure, scenes are like footnotes to the real life. It is a story about a Byelorussian woman from Chernobyl. A shot from the Chechnyan war. A challenge by a man who identifies the bodies of people murdered in Bosnia. A lament of an old retired man. A woman has to undergo humiliating disinfections. It can happen to anyone who is suspected of SARS or AIDS. Then the stage turns into a rifle range: the actors with guns in their hands create a metaphoric image of the street in which everybody can be a casual or conscious aim. In another sequence we are in the Sejm cabaret inhabited by politicians with paint pouring from their mouths.

Łukasz Drewniak „Przekrój”

The most recent production of the Eighth Day Theatre is interesting in every aspect of it, with a number of artistically splendid moments, including deeply moving scenes presenting theatrical visualization of the Chechnya holocaust which was as if accepted by the whole world after September 11th. Doesn't it remind us of anything familiar from European history? (...) Do you want to see your own conscience in a distorted mirror? You can't miss Door Keeper's Lodge. A tragical grotesque in the fumes of absurd which we co-create somehow.

Tadeusz Żukowski „Gazeta Poznańska”

Teatr Ósmego Dnia - ul. Ratajczaka 44, 61-728 Poznań

tel + 48 61 8552086

teatr.osmego.dnia@poczta.poznan.pl

www.osmego.dnia.poznan.pl

30.09.2003 godz. 19.00 (60 min)

1.10.2003 godz. 21.00 (60 min)

Hala Polmosu

Wenezuela

ALTOSOF THEATRE

„Z wygnania na spotkanie z Duszą,
wędrówka po Ziemi, i...” /
“From Exile to Meeting with Soul, Wandering
Throughout the World, and . . .”

reżyseria / directed by: Juan Carlos De Petre
asystent reżysera / assistant director: Ernesto Suarez
scenografia / stage design: Maria Egea
technika / technician: Ernesto Suarez
muzyka / music: Jorge Salazar
kostiumy / costumes: Ana De Petre
występują / cast: Mildred Maury, Victor Ovalles

Teatr Altosof wypracował własną metodę twórczą opartą o warsztat aktora jako twórcy dzieła. Teatr ten nie tylko prezentuje swoje spektakle, ale również prowadzi warsztaty w oparciu o wypracowaną przez siebie metodę. Metoda ta została opisana przez twórcę tego teatru Juana Carlosa De Petre w książce „The unknown theatre”. Założenie jest takie, by aktor otrzymał możliwie dużą swobodę w odkrywaniu i wyrażaniu swoich wewnętrznych emocji, które stają się potem dramaturgiczną strukturą dzieła.

Tak jak wszystkie inne realizacje Teatru Altosof - spektakl „Z wygnania na spotkanie z Duszą ...” jest kreacją grupową, o niezwykle subtelnej estetyce, której piękno zawiera się w prostocie i czystości formy. Słowo nie jest tu najważniejsze - język przedstawienia to współgranie dźwięku i prawie tancznych ruchów ciała, śpiewów i szeptu, a także operowanie onomatopcją.

To uniwersalna parabola posiadająca uniwersalny język ekspresji. Ta forma jest odczytywana i rozumiana przez widownię wszystkich kultur i języków, a to dlatego, że przemawia głównie plastyką obrazu, symbolem i gestem odnoszącymi się do wewnętrznych stanów ducha.

Altosof theatre elaborated their own methods of work based on acting techniques and an actor as a creator of a performance. This method was discussed by Juan Carlos de Petre in his book 'The Unknown Theatre'. It gives an actor the greatest possible freedom in discovering and expressing his inner emotions which constitute a dramatic structure of the performance. Just like all other productions of Altosof theatre, From Exile to Meeting with Soul, is a group work with extremely subtle aesthetics, the beauty of which is embodied in the simplicity and purity of form. Words are not most important here - the language of the performance is a harmony of sound, almost dance movements, singing and whispers, and also the use of onomatopoeic sounds.

It is a universal parabola of the universal language of expression. It is a form accessible and understood by people of all cultures and languages, resulting from the fact that it conveys the message through its visual imagery, symbols and gestures pertaining to the inner states of soul

2.10.2003

godz. 18.30 (55 min)

Sala Nowa CK

CAIXA DE IMAGINES

Brazylia

"The Photographer" / "Fotograf"

występują/cast: Evelyn Cristina, Carlos Gaucho, Monica Simones

Brazylijski teatr jest przykładem niezwyklego wykorzystania miniaturowej marionetki i specyficznego sposobu kontaktu z widzem. Teatr to maleńki ukryty w pudełku przedstawienie jest liryczną miniaturą nie trwającą dłużej niż 3 minuty. Każdy widz ma własne przedstawienie bo ogląda je sam i sam siebie też może zobaczyć jak w lustrze.

Przez te magiczne trzy minuty kontaktu z widzem brazylijscy aktorzy chcą uruchomić emocjonalną pamięć, obudzić w odbiorcy dziecko, przywołać ten sposób odbioru świata, w którym historia opowiedziana marionetką staje się jedyną prawdziwą rzeczywistością.

Opowieść to specyficzna i sentymentalna nieco, ale takie są nasze prawdziwe marzenia i takie jest to, co w nas z dziecka. Wszystko w tym teatrze jest małe, ale emocje prawdziwe a wartość artystyczna zadziwiająca. Najmniejsze lalki świata stają się największą sceną dla emocji.

This Brazilian theatre is an example of a curious use of miniature marionette and an extraordinary way of communicating with the viewer. It is a tiny theatre, hidden in a box. The performance is a lyrical miniature which does not last longer than three minutes. Each spectator is offered the performance just for himself for he watches the performance on his own and can also see himself as if in a mirror.

For these three magic minutes of their contact with a spectator the actors want to activate his emotional memory and evoke a child in him, recall this way of perceiving the world in which the story told by a marionette becomes the only true reality.

This is a peculiar and slightly sentimental story, but such are our true dreams and such is a child in us. Everything in this theatre is small, however emotions are real and artistic quality astonishing. The smallest puppets in the world become the biggest stage for emotions.

Caixa de Imagens
caixadeimagens@tpn.com.br

2-3.10.2003
godz. 16.00-18.00, 20.00-22.00 (3 min)
Sala Lustrzana CK

Szczecin

„Mitość Fedry” / „Fedra's Love”

scenariusz i reżyseria / written and directed by: Zygmunt Duczynski

kostiumy / costumes by: Krystyna Łukomska

muzyka / music by: Zbigniew Szmatloch

obsada / cast:

Hipolit: Tomasz Grygier

Fedra: Bibiana Chimiak

Mojra: Marta Giers

Strofa: Dorota Obalek

Tezeusz / Theseus: Dariusz Miłuta

Eros: Dobiesław Nowicki

Kapłan / Priest: Radosław Jagucki

Kat / Hangman: Hubert Romanowski

This production uses the fragments of Sarah Kane's plays, referring to the Greek myth of Fedra. It presents the scene of human emotions interacting, like betrayal, power of desire, anger, small-mindedness and meanness. The protagonists imported from Sarah Kane's drama are our contemporaries, whereas at the same time they are placed in some fictional reality, escaping definition. The kingdom ruled by Theseus is a land of spiritual emptiness and alienation. Its artificially maintained order deteriorates. It is a land inhabited by people plunged in despair and helplessness when confronted with the power of their desires.

Fedra's Love is a creative interpretation of a play written by the British playwright. It can be perceived as the director's polemics with the poetics of 'new brutalism' and superficial reading of Sarah Kane achieved by means of the incredible concentration of crime, violence and atrocities.

"The director shortens the drama, purifies it, getting rid of its dirt, enriches it with Euripides, Shakespeare, Herbert. He introduces a distance to the presented events. Fedra's first words announce that we are going to witness her nightmare. What the audience sees does not have to happen."

Ewa Podgajna, „Gazeta Wyborcza”

TEATR KANA

Przedstawienie wykorzystuje fragmenty dramatów Sarah Kane: odwołując do się greckiego mitu Fedry pokazuje grę ludzkich namiętności i zdrady, siłę pożądania, gniewu, ludzkiej małości i podłości. Bohaterowie wzięci z dramatu Sarah Kane są współcześni, a jednocześnie umieszczeni w jakiejś trudnej do określenia, umownej rzeczywistości. Królestwo rządzone przez Tezeusza to kraj duchowej pustki, alienacji, rozpadającego się, sztucznie utrzymywanego porządku. Kraj, który zamieszkują ludzie pogrążeni w rozpacz i bezradni wobec potęgi własnych pragnień.

Spektakl nie jest przeniesieniem scenicznym sztuki brytyjskiej dramatopisarki, lecz jej autorską interpretacją. Jest także swoistą dyskusją reżysera z poetyką „nowego brutalizmu” i z powierzchownym czytaniem Sary Kane poprzez niewiarygodne nagromadzenia zbrodni, gwałtów i okrucieństw.

„Reżyser skraca dramat, „czyści z brudu”, wzbogaca o Eurypidesa, Szekspira, Herberta. Daje dystans do przedstawionych wydarzeń. Pierwsze słowa Fedry zapowiadają, że będziemy świadkami jej koszmarnego snu. To, co roztacza się przed oczyma widzów nie musi się zdarzyć.”

Ewa Podgajna, „Gazeta Wyborcza”

2.10.2003

godz. 20.00, godz. 17.00(60 min)

Sala Czarna CK

Teatr Kana

pl. Piotr i Pawła 4/5, 70-521 Szczecin

tel: +48 91 4341561

info@kana.art.pl • www.kana.art.pl

GRUPA TEATRALNA BEZ ZIEMI

Białystok

„Sprzedam dom, w który już nie chcę mieszkać” /
“I will sell the house in which I do not want to
live any more”

reżyseria, scenografia i opracowanie muzyczne /
stage design, music and directed by: Marek Ciunel
występują / cast: Samobójczyni (Pani w Czerwieni) / Suicide
(Woman in Red) - Violetta Bogorodź, Panna Młoda (Pani w Błękitach) /
Bride (Woman in Blue) - Maria Dąbrowska, Bufetowa (Pani w Sepii) /
Barmaid (Woman in Sepia) - Monika Babuła, Bohater / Hero - Marcin
Dąbrowski, Narzeczony (Zawodnik I) / Fiancée (Sportsman I) - Renard
Krajewski, Policjant I (Zawodnik II) / Policeman I (Sportsman II) - Rafał
Olszewski, Policjant II (Zawodnik III) / Policeman II (Sportsman III) -
Paweł Stankiewicz, Monter / Fitter - Marek Ciunel

Grupa Teatralna Bez Ziemi powstała w roku 2001, a jej członkowie wywodzą się z Akademii Teatralnej Wydziału Łalkarskiego w Białymstoku

Kanwa spektakli jest najczęściej literacka, młodzi autorzy sięgają po teksty Becketta, Lowry'ego, Suskinda, ale inspirowani są też fotografiami Edwarda Muybridge'a czy malarstwem Francisca Bacona. Literatura staje się pretekstem do budowania narracji plastycznej. Spektakl „Sprzedam dom, w którym już nie chcę mieszkać” wyrósł z tekstu Bohumila Hrabala „Bar Świat”. Jest próba przedstawienia wyobrażenia świata pękniętego: zmęczone, mętne oko człowieka załamuje czyste barwy, otaczający ludzie ujawniają tylko paskudne strony swoich dusz, a ich losy układają się w pasma nieprzerwanych nieszczęść. Autorzy spektaklu mówią, że widzenie jest wszystkim: oko i jego prawa rozstrzygają o kształcie świata i jego podstawowym sensie. O dźwigania świata z dna piekła do Kraju Utraconego Spokoju, o wysiłku z tym dźwiganie związane, o cudzie, który czeka nas w najmniej oczekiwanym fragmencie siatkówki oka ... o tym wszystkim opowiada ten spektakl.

Without Lad Theatre Group, based at Theatre Academy, Puppet Department in Białystok, was founded in 2001.

They usually base their productions on literary texts by Beckett, Lowry, Suskind and others, also drawing inspiration from Edward Muybridge's photographs or Francis Bacon's paintings. Literature is a pretext to build visual narration.

I will sell the house in which I do not want to live any more originated from 'Bar World' by Hrabal. It attempts at showing an image of the broken world: man's tired and dull eyes refract pure colours, people show only ugly sides of their souls and their fate is arranged in the lines of continuous misfortunes. Seeing is everything: an eye and its laws determine the shape of the world and its basic meaning. The production tells us about carrying the world from the bottom of the hell to the Lost Peace Land, about the efforts connected with carrying it, about a miracle which waits in the least expected fragment of an eye's retina...

2.10.2003

godz.20.00 (80 min)

Teatr im. J. Osterwy

USA

"9 Windows" / "Dziewięć okien"

created, directed and choreographed by: Federico Restrepo
performed by: Federico Restrepo, Denise Greber, Gian Marco La Forte,
Eugene the Poogene, Abigail Rasminsky
costumed by Denise Greber, Federico Restrepo
music performed by: Richard Cordoba, Martín Vejarano

Large wire puppets, pillowy cotton figures, sculpted faces and hands, and even a large puppet horse all dance in "9 Windows," the newest dance/multimedia creation of Federico Restrepo, a Colombian-born dancer and auteur of dance puppetry. The piece, which offers nine windows into the immigrant's mind, will be presented by La MaMa E.T.C. in its First Floor Theater for three weeks, October 3 to 20. The show was enthusiastically hailed for its honesty and beauty in its world premiere August 11 and 14 at the Spoleto 2002 Festival in Italy and was lauded by the Italian press. Being a stranger in a strange land in an eternal theme of the avant-garde, Restrepo, who was born in Bogota, Colombia, can speak of it as well as anybody else. As a maker of puppet dance theater, he has always allowed himself to dream epic thoughts. It's not surprising, then, that one of the strongest images at the beginning of his immigrant dream, "9 Windows," is one of being chased by a Conquistador. The overall idea is autobiographical, but one that is probably shared by most immigrants in America today: being a stranger in a strange land, and since 9/11, having come from a place of violence to another place of violence. The piece goes inside the emotions of the émigré: the feeling of expatriation, the new perspective posed by distance, the clarity of those who look from far away, as well as the loneliness that distance imposes upon them. (...)

This living collage is replete with wild rhythm and frenetic energy. Each new window opens a new revelation, and this is the structure of the piece. It opens with the arrival of the immigrant (Restrepo) as a puppet carrying a big trunk into - "Village Voice, 2002

LOCO 7 (LA MAMA)

Ogromne lalki z drutu o poduszkowatych tułowiuach z materiału, rzeźbionych twarzach i rękach i duża kukła konia tańczą w "Dziewięciu oknach", najnowszym widowisku taneczno-multimedialnym Federico Restrepo, tancerza i animatora marionet rodem z Kolumbii. Spektakl przedstawiający dziewięć okien otwierających się na mentalność emigranta będzie można oglądać w La MaMa E.T.C w First Floor Theatre przez trzy tygodnie, od 3 do 20 października. Przedstawienie zostało entuzjastycznie przyjęte podczas światowej premiery 11 i 14 sierpnia na Festiwalu Spoleto 2002 we Włoszech. Chwalono piękno i szczerść przedstawienia w bardzo przychylnych recenzjach, które pojawiły się w prasie włoskiej. Bycie obcym na obcej ziemi jest odwiecznym tematem poruszonym przez awangardystów. Restrepo, urodzony w Bogocie (Kolumbia) jest w pełni uprawniony do podejmowania tej kwestii. Jako twórca lalkowego teatru tańca zawsze znajdował w sobie przyzwolenie na snucie myśli epickich. Nic więc dziwnego, że jeden z pierwszych obrazów "Dziewięciu okien" robiących najsilniejsze wrażenie to ucieczka przed konkwistadorem. Ogólna koncepcja spektaklu ma charakter autobiograficzny, jednocześnie dotyczy ona większości emigrantów mieszkających obecnie w Ameryce; bycie obcym w obcym kraju, a od 11 września jest to także przeniesienie się z miejsca przemocy do kolejnego miejsca przemocy. Spektakl ukazuje wewnętrzne przeżycia emigranta: uczucie przeniesienia do innego kraju, nowa perspektywa spowodowana odległością, jasność widzenia wynikająca ze znacznego oddalenia i samotność, którą narzuca oddalenie (...)

2.10.2003
godz. 22.00(60 min)
Teatr Muzyczny

Loco 7 - 74A East 4th Street
Nowy Jork NY 10003
917-400-5990
federicorestrepo@hotmail.com

La MaMa Experimental Theater Club
74A East Fourth Street, Nowy Jork NY 10003
Ellen Stewart, Founder/Artistic Director
Box Office 212/475-7710, www.lamama.org

TEATR COGITATUR

Katowice

"AZTEC HOTEL"

scenariusz i reżyseria / written and directed by:
Witold Izdebski

muzyka / music by: Tomasz Kalwak

aktorzy / cast: Katarzyna Izdebska, Marta Waszkielewicz,
Maciej Dziaczko, Lesław Witosz, Marek Radwan

współpraca techniczna / technical support:
Mariusz Deptuła, Bogdan Śmiganowski

Spektakl, którego premiera odbyła się 23 lutego 2003, zdecydowanie różni się od wcześniejszych propozycji teatru takich, jak: "W holdzie Ekspresjonistom", "Cztery sny Holderlina" czy "Il fondo d'oro", a jednocześnie wpisujący się w styl i poetykę grupy. Daje potwierdzenie stałych poszukiwań w obrębie materii teatralnej. Inspiracją dla spektaklu było pytanie, kim może stać się człowiek, który otrzymał szansę zapełnienia sobą trzech minut na scenie współczesnego życia. A człowiek to szczególnie - o czystej duszy, czystym sercu i umyśle. Kiedyś był aniołem. Teraz nie ma to większego znaczenia, ponieważ tożsamość jest nieistotna. Tak samo, jak historia. Snujemy ją, wątlą i cienką niczym anielski włos.

Teatr Cogitatur

ul. Glinwicka 9, 40-079 Katowice

tel: +48 32 2068343, +48 32 2536440

teatr@cogitatur.art.pl • www.cogitatur.art.pl

The performance premiered on February 23, 2003 is distinctly different from the earlier productions of the company, A Tribute to Expressionists, Four Dreams of Holderlin, or I d'oro, whereas at the same time it follows the basic lines of the company's poetics. It is another confirmation of their constant investigations within the area of theatrical matter.

Aztec Hotel was inspired by a question what can become of man who was given a chance to fill with himself three minutes on the stage of modern world. And this man is special. He is a person with a pure soul, pure heart and mind. Once he was an angel. However, it is of no significance now for his identity is not essential. Just like history, we spin it out, thin and weak, like an angel's hair.

3.10.2003

godz. 17.00 (55 min)

Sala Nowa CK

Białoruś GRODNO REGIONAL PUPPET THEATRE

"The Poem without the Words" / "Poemat bez słów"

dzieło plastyczne na motywach dramatu poetyckiego
Yanka Kupala "Dream on High Tomb" /
a visual piece based on the motifs of a poetic drama written by
Yanko Kupala: "Dream on high tomb"

scenariusz i reżyseria / written and directed by: Oleg Zhiugzha
scenografia / stage design by: Larisa Mikina
muzyka / music by: Pawel Kondrusewicz

Poem Without Words, a performance based on a Byelorussian fairy-tale and popular beliefs, is a poetic version of folk parables and imagery. It consists of four independent episodes linked by the common poetic imagery and inner conviction that there exists something which endows our life with the right dimension.

The first episode is a tale about elves performing a story of lost love. It is a story about a man who went astray in his life as he had not recognized his true vocation. The elves show him the right shape of his life and meaning of his fate.

The second episode is a story about a treasure, which is to open the road leading to a new and happy life. The hero tries to find this treasure in vain for the place is cursed and surrounded by evil spirits.

The third episode is about people who escaped from the burnt village, became beggars and carried their pain throughout the world. Questions remain: why do they have to suffer such a terrible fate? Who sent this fire? Was it a fatal coincidence or Fate?

The fourth story is a game played by drunk men, who their attempt to bring back the melody of their youth and love broken by the sudden invasion of painful reality.

This production carries the message formulated by the national Byelorussian poet, which is considered to be a prophecy for the young generation there.

Przedstawienie oparte na białoruskiej baśni i białoruskich wierzeniach jest poetycką wersją ludowych przypowieści i wyobrażeń. Składa się z czterech niezależnych epizodów, które połączone są wspólną poetyką obrazowania i wewnętrznym przekonaniem, że istnieje coś, co nadaje naszemu życiu właściwy wymiar.

Pierwszy epizod to opowieść o leśnych duchach, które przedstawiają historię straconej miłości. To opowieść o człowieku, który stracił drogę swojego życia, nie rozpoznał swego przeznaczenia. Dopiero leśne duchy pokazują mu właściwy kształt jego życia i sens jego losu.

Drugi epizod to historia skarbu, który ma otworzyć drogę do nowego, szczęśliwego życia. Bohater daremnie próbuje odnaleźć ten skarb, miejsce jest przeklęte, otaczają go duchy...

Epizod trzeci to historia ludzi ze spalonej wioski, stali się żebrakami i ponieśli swój ból w świat. Pozostało tylko pytanie dlaczego spotkał ich ten los, kto zesłał ogień czy to fatalny zbieg okoliczności czy Los?

Czwarta historia to zabawa pijanych, próba przypomnienia sobie melodii młodości, miłości przerwana nagłym wtargnięciem bolesnej rzeczywistości... Ten spektakl to słowa narodowego poety białoruskiego będące prorocstwem na przyszłość dla młodego pokolenia.

Teatr Lalek z Grodna
ul. Dzierżyńskiego 1/1, 230023 Grodna

3.10.2003

godz. 19.00 (45 min)

Teatr im. J. Osterwy

TEATR DEREVO

Rosja - Niemcy

"Islands in the Stream" / "Wyspy na strumieniu"

production: Anton Adasinsky & DEREVO

obsada / cast:

Tanya Khabarova, Lena Yarovaya, Oleg Zhukovsky, Anton Adasinsky

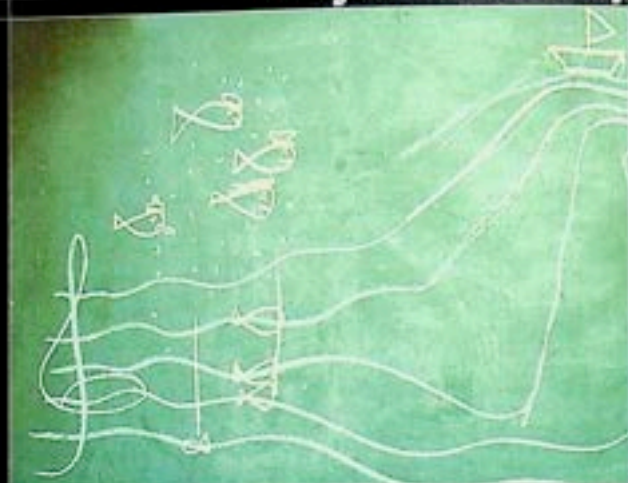
muzyka / music by: Roman Dubinnikov

dźwięk / sound by: Dmitry Abramov

światła / lighting by: Falk Dittrich

scenografia / stage design by: Andrey Rubtsov

management by: Chester Mueller, Karla Reinartz

Po kilku latach powraca na Konfrontacje legendarny i kultowy Teatr Derevo. Nowy spektakl tej rosyjsko - niemieckiej grupy teatralnej, której niezapomniana "Czerwona strefa", była wydarzeniem pierwszej edycji festiwalu odniósł sukces na festiwalu w Edynburgu. "Wyspy na strumieniu" to opowieść o morzu, ale morze staje się tu tylko pojemną metaforą. Spektakl złożony jest z epizodycznych scen o różnym nacechowaniu emocjonalnym, od groźnych i mrocznych po liryczne i jasne.

After several years of absence, Derevo, the cult legendary theatre company reappears at the festival. A new production presented by this Russian-German company, whose unforgettable Red Zone was a highlight of the first edition of our festival, was a success in Edinburgh. Islands in the Stream is a story about the sea, but the sea is merely an all-embracing metaphor there. The performance consists of a number of episodes with various degrees of emotional contents, ranging from threatening and obscure to lyrical and light.

Teatr Derevo

P.O. Box 100414

D- 01074 Dresden

Tel. +49 351 8014356

4.10.2003 godz. 16.00(65 min)

3.10.2003 godz. 21.00 (65 min)

Chatka Żaka

Japonia

ITTEKI

ATSUSHI TAKENOUCI

Butoh dance is a unique form of talking about emotions and problems of human existence. A story told by body, expression of movement, contains the inner memory of being along with sensual memory. Human body preserves unrealized truth, remembers, and does not lie.

Atsushi Takenouchi tells about human existence as if it was a drop falling into water. There appear waves, circles with one center, trembling of the surface, forms which last for a moment only. Then everything disappears. However, during this short transitory moment of life we are a child, woman, man, old man. Are these different forms of life or is it the same man all the time? - the Butoh dancer wonders. Is there a miraculous image which embodies them all? He is searching for this image dancing. Each day and each night become a reason for his investigation on how a drop falls into the water of life

Taniec butoh jest specyficzną formą opowiadania o emocjach i problemach ludzkiej egzystencji. Ta opowieść prowadzona ciałem, ekspresją ludzkiego ruchu zawiera w sobie pewną wewnętrzną prawdę bytu i pamięć zmysłową. Ciało przechowuje w sobie nieświadomą prawdę, ciało pamięta, ciało nie kłamie. Atsushi Takenouchi opowiada o ludzkim bycie tak, jakby było kroplą padającą w wodę. Pojawiają się fale, współśrodkowe okręgi, drgania powierzchni, zmienne, trwające moment formy. Wszystko znika. Ale podczas tej momentalnej chwili życia jesteśmy dzieckiem, kobietą, mężczyzną, starcem. To różne formy bytu czy cały czas ten sam człowiek? - zastanawia się tancerz butoh. Czy istnieje jakiś cudowny obraz, który ucieleśnia je wszystkie? Poszukuje tego wyobrażenia poprzez swój taniec, każdy dzień i noc staje się przyczynkiem do tego poszukiwania, jak kropla wpada w wodę życia.

4.10.2003

godz. 14.30, 19.00(70 min)

Teatr NN

Globe JINEN Atsushu Takenouchi • Hiroko Komiya
2-48-1 Himuro-cho, Takatsuki-city • Osaka JAPAN 569-1141
tel. +33 (0) 6 8210 7570

jinenco@aol.com

Nikołaj Kolada "Martwa królowna" / Nikolai Kolada "The Dead Princess"

przekład / translated by: Jerzy Czech
reżyseria / directed by: Paweł Szkotak
scenografia / stage design by: Izabela Kolka
opracowanie dźwiękowe / sound by: Paweł Szkotak

obsada / cast:
Rimma - Beata Bandurska, Nina - Małgorzata Neumann,
Maksym - Mirosław Guzowski, Witalij - Piotr Kazmierczak

"Martwa królowna" - traktuje tyłem o śmierci, co o zmartwychwstaniu, motyw światła gra w tej mrocznej sztuce zasadniczą rolę. Tytuł nawiązuje do bajki, którą wszyscy Rosjanie znają w poetyckiej wersji Puszkina. Rimma w sztuce Kolady jest martwa jako kobieta - nie znalazła miłości, ale i społecznie stoczyła się na dno. Pojawia się jednak "królewicz", który ją obudzi... Ale czy do nowego, szczęśliwego życia, które teraz powinno się rozpocząć?

Kolada zaczął pisać sztuki mniej więcej w wieku 30 lat. Tyle akurat mają bohaterowie "Martwej królowny". Człowiek zaczyna wtedy spoglądać wstecz, zastanawiając się, co do tej pory osiągnął.

Sztuki Nikołaja Kolady wyrastają z trudnej rzeczywistości, ale ich poetyka dotyka czegoś, co nazywane bywa realizmem fantastycznym. Rimma nie widzi dla siebie miejsca na ziemi. Można znaleźć je wśród gwiazd ale .... w dramacie Kolady żyje tak jak sobie wymarzyła. Rosja rozumie takie marzenia...

Spektakl zdobył między innymi Grand Prix Festiwalu Teatrów Małych Form "Kontrapunkt" w Szczecinie oraz Nagrodę Publiczności na Festiwalu Sztuki Reżyserskiej "Interpretacje" w Katowicach.

"The Dead Princess" - focuses as much on death as resurrection. The motif of light is attributed an essential role in this obscure drama. The title refers to a fairy-tale which all Russians know in a poetic version of Pushkin. In Kolada's play Rimma is dead as a woman - she has never been in love and reached the rock bottom in a social sense. However, 'a prince' will appear to wake her up... Will he wake her up to a new happy life which should begin right now?

Kolada wrote this play at the age of thirty. The characters featured in 'The Dead Princess' are of the same age. At that point man looks back at his life, wondering what he has achieved so far.

Nikolai Kolada's plays originate from difficult reality, however their poetics touches upon fantastic realism. Rimma cannot find her place on the earth. Perhaps she will find it in the stars, but .... In Kolada's drama she lives the way she dreamed out for herself. Russia understands such dreams...

The performance was awarded the Grand Prix at Counterpoint, the Festival of Small Theatre Forms, in Szczecin and the Audience Award at Interpretations, the Festival of Directing Art in Katowice.

Teatr Polski

ul. 27 Grudnia 8/10, 61-737 Poznań

tel/fax: +4861 8526495

teatr.polski@teatr-polski.pl • www.teatr-polski.pl

4.10.2003

godz. 16.00 (80 min)

Teatr im. J. Osterwy

Litwa

BIRUTE MAR

"Words in the Sand" / "Słowa na piasku"

sztuka na fortepian i głos według "Szczęśliwych dni" Samuela Becketta
/ a play for piano and voice after Happy Days by Samuel Beckett

reżyseria / directed by: Birute Mar
muzyka / music by: Antanas Kacinskas
scenografia i kostiumy / stage design and costumes by: Jolanta Rimkute
konsultacja reżyserska / director consultant: Rimas Tuminas
występuje / cast: Birute Mar

A literary inspiration for Words in the Sand was provided by Samuel Beckett's Happy Days. Winnie, the protagonist is alone in some remote and isolated place. She cannot move for her legs are stuck in the sand. A huge umbrella and big traveling bag are symbols of her past. She cannot move, but she can speak... And she speaks... all the time watching if there is anybody listening to her. Words are only sounds in the sand

Birute Mar's performance, a winner of numerous prizes, is a great metaphor of life. Not only did the actress find a huge emotional charge in Beckett's text, but she also made attempts at grasping and understanding the illogical logic of the protagonist. Beckett's Winnie is equipped with all aspects of humanity - joy, strong will, attachment, devotion, care, experience of youth and old age.

The performance is a unique concert of actor's potential subjected to the restrictions imposed by circumstances. Birute acts with voice and gesture primarily. She is a perfectionist in this area. She looks like a big, forgotten rag doll imprisoned in her big skirt. We can only see some parts of her - her hands, hair, pale face and glass eyes. The coldness of her glance and the grimace of her expression make us perceive her as a person bred with her life. This doll carries the truth of life inside.

Inspirację literacką "Słów na piasku" jest dramat Becketta. Bohaterka tego dramatu, Winnie jest sama na nieokreślonym bliżej odludziu, nie może się ruszać, nogi ma uwięzione w ziemi. Ogromna parasolka i duża torba podróżna to znaki minionego życia. Nie może się poruszać, ale może mówić. I mówi... ciągle patrząc czy ktoś wśród obecnych nadal jej słucha. Słowa są tylko dźwiękami na piasku...

Wielokrotnie nagradzany spektakl Birute Mar to wielka metafora życia. Aktorka znalazła w tekście Becketta nie tylko ogromny ładunek emocjonalny, ale również próbowała uchwycić i zrozumieć nielogiczność logikę swojej bohaterki. Beckettowska Winnie zawiera w sobie wszystkie aspekty człowieczeństwa - radość, silną wolę, przywiązanie, troskę, doświadczenie młodości i starości. Spektakl jest swoistym koncertem możliwości aktorskich poddanych tu koniecznym ograniczeniom. Birute Mar gra przede wszystkim głosem i gestem. Perfekcyjnie wykorzystuje te elementy. Wygląda jak duża, zapomniana szmaciana lalka uwięziona w ogromnej spódnicy. Widzimy tylko część kobiety: ręce, włosy, blada twarz i szklane oczy. Spojrzenie tych ziemnych oczu i grymas ekspresji to spojrzenie zmęczonego życiem człowieka. Ta lalka ma w sobie prawdę życia.

4.10.2003

godz. 17.30, 21.00 (60 min)

Sala Czarna CK

Birute Mar

Algirdo 26a-20

2006 Wilno, Litwa

birce@delfi.lt

OSKARAS KORSUNOVAS THEATRE

Litwa

Sofokles, Król Edyp / Sophocles, King Oedipus

reżyser / director: Oskaras Korsunovas
scenograf / set designer: Jurate Paulekaite
kostiumy / costume designers:
Vida Simanaviciute, Aleksandras Pogrebnojus
muzyka / composer: Gintaras Sedeika
światło / light designer: Eugenijus Sabaliauskas
dramaturg: Kristupas Sabolius

obsada / acting: Edyp - Dainius Gavenionis, Jokasta - Jurate Onaityte,
Kreon - Remigijus Vilkaitis, Kaplan - Regimantas Adomaitis, Tyrezjasz -
Egle Mikulionyte, Shepherd - Viktoras Sinakriukas, Przewodnik chóru -
Irmantas Jankaitis, Służący - Arunas Sakalauskas
chór / choir: Brigita Bublyte, Jolanta Dapkunaite, Airida Gintautaitė,
Vesta Grabstaitė, Gytis Ivanauskas, Rytis Saladzius, Rasa Samuolyte,
Edita Uzaite, Judita Zareckaitė, Tomas Zaibus
PERCUSSIONS: Arkadijus Gotesmanas, PAISTE

"Litewski Król Edyp to opowieść o wyrastaniu z Boga. Bóg pojmowany jest w nim z perspektywy dziecka - jak przytulanka, przyjaciel z dzieciństwa, zabawka - powiernik, której się można poskarżyć, która jest zawsze obok w samotności. Cóż dzieje się z takim Bogiem gdy dorosły dorasta? Dorosły Boga porzuca, Bóg zawierusza się gdzieś - w skrzyni z zabawkami, pod łóżkiem na strychu. Nie wiadomo kiedy Bóg przestał być potrzebny. Tymczasem Korsunovas udowadnia, że z Boga nie można wyrosnąć. Potrzeba Boga, tęsknota za nim dopada człowieka, przypomina o sobie w najmniej spodziewanym momencie." Grany przez Dainiusa Gavenionisa Edyp wwięziony jest gdzieś między dzieciństwem a dorosłością, nie zna odpowiedzi na pytanie, jak żyć. W pierwszej scenie jest pewnym siebie biznesmenem, człowiekiem sukcesu, który zbłądził na podwórko, na którym bawił się w przeszłości. (...) Ze sceny na scenę, udręczona nieumikniomym samopoznaniem twarzy Gavenionisa staje się maską"

Łukasz Drewniak "Tygodnik Powszechny"

"Lithuanian King Oedipus is a story about getting mature and abandoning God. In the performance God is perceived from a child's perspective - he is like a soft toy, a friend, a plaything - a confidant whom you can tell anything, and who is always there to accompany your loneliness. What happens with God modeled in this way when a child becomes an adult? Mature man abandons God, God becomes lost somewhere - in a toy box, under the bed, in the attic. You do not know at which point you stopped needing him. Korsunovas proves that there is no God. Man can mature and abandon God. A need of God, longing for him overcomes man and reminds him of their existence in the least expected moment."

Oedipus acted by Dainius Gavenionis is imprisoned somewhere between his childhood and maturity. He does not give the answer to the question how to live. In the first scene he is a self-assured businessman, a man of success who happened to get to the courtyard where he used to play as a child (...) Scene after scene, Gavenionis' face tortured by the inevitable self-recognition becomes a mask"

Łukasz Drewniak "Tygodnik Powszechny"

Scena Plastyczna KUL

Al. Racławickie 14, 20-950 Lublin

tel +488104454502,

e-mail: scena@kul.lublin.pl, www.kul.scena.pl

4.10.2003

godz. 19.00 (180 min)

Hala Polmosu

Poznań

LECH RACZAK

"Łatwe umieranie" / "Easy Dying"

scenariusz i reżyseria / written and directed by - Lech Raczak

scenografia / stage design by - Jarosław Maszewski

współpraca / contributors: - Piotr Tetlak, Jakub Psuja, Ryszard Książek

kostiumy / costumes by - Aleksandra Plonka

muzyka / music by - Katarzyna Klebba, Paweł Pałuch

obsada / cast: Piotrowicz - Jacek Pawlak, Koleżanka z konspiracji /

Friend from conspiracy - Jolanta Cynkulis, Nikodem, Kogut / Nikodem,

Cock - Sebastian Grek, Książdz, Strażnik / Priest, Gaurd - Witold Szulc,

Polityk / Politician - Jakub Ulewicz, Zgred / Old Geezer - Khalith Tyabji,

Łajza Slouch - Tomasz Stachowski, Infantka / Infanta - Adrianna

Koralewska, Infantka, Dziwka / Infanta, Whore - Karolina Pawełska,

Infantka, Dziwka / Infanta, Whore - Joanna Śliwińska, StrażnikII / Guard

II - Krzysztof Weber, Mieszkaniec pracowni / Studio Inhabitant - Paweł

Stachowczyk, Akrobata Acrobat - ***

"Ten spektakl jest bardzo osobistym, bardzo subiektywnym, bardzo gorzkim wyzwaniem dedykowanym w pierwszej kolejności nieżyjącemu malarzowi Jerzemu Piotrowiczowi, ale zaraz potem - innym przyjaciołom, byłym przyjaciołom, wrogom... Nam wszystkim (...)

Sceny zmieniają się jak w nieco delirycznej, obsesyjnej, sennej wizji. Cytaty literackie, teatralne, malarskie mieszają się z cytatami z rzeczywistości, z rzeczywistością, z nierzeczywistością. Raczak zderza obsceniczność i wulgarność z wzniosłością i wyrafinowanym pięknem. (...)

Jedni udławiają się pewnie żółcią tego spektaklu - sami są pełni żółci. Inni się obruszą, że to niestosowne, nieprawdziwe, przesadzone. Ktoś pewnie powie, że niedopracowane. A mnie dławiały lzy wzruszenia, że taki teatr jest możliwy, i bezsilna wściekłość, że jest konieczny."

Ewa Obrębowska - Piasecka, "Gazeta Wyborcza"

This production is a very personal, extremely subjective and very bitter challenge dedicated, first of all, to the late painter Jerzy Piotrowicz, and then to other friends, former friends, enemies... To all of us (...)

The scenes change as if in a somewhat delirious, obsessive, somnambulist vision. The quotations from literature, theatre, and painting merge with the quotations from reality, with reality itself and non-reality. Raczak confronts obscenity and vulgarity with sublimity and refined beauty (...)

Some people will surely choke with the bitterness of this performance - they are filled with bitterness themselves. Others will bridle up, saying that it is reprehensible, untrue and exaggerated. Someone else may say that the performance has not been finished yet. I am moved by it, tears get stuck in my throat at the realisation that such theatre is possible, and I am overcome by powerless fury that it is indispensable.

Ewa Obrębowska - Piasecka, "Gazeta Wyborcza"

4.10.2003

godz. 22.30 (75 min)

Sala Nowa CK

Spektakl Lecha Raczaka - organizacja:

Centrum Kultury "Zamek"

ul. Św. Marcina 80/82, 61-809 Poznań

tel. +48 61 8350503

IMPREZY TOWARZYSZĄCE

Spotkanie z Antonim Liberą.

„Być sobą co to znaczy. Studium „Ostatniej taśmy” Samuela Becketta
1 października, godz. 15.00, Sala Czarna CK (90 min)

Podczas ubiegłorocznego Festiwalu Antoni Libera spierał się z Robertem Schechnerem o możliwości reżyserskiej ingerencji w tkankę dzieła Samuela Becketta.

Przedmiotem sporu była wtedy nowojorska realizacja „Czekając na Godota”. Podczas tegorocznego spotkania, jeden z najwybitniejszych znawców twórczości Becketta przybliży lubelskiej publiczności kolejne wielkie dzieło Irlandczyka „Ostatnia taśma”.

Wykład zostanie zilustrowany rejestracjami video z najważniejszych realizacji tego tekstu na scenie, m. in. warszawskim spektaklem z Tadeuszem Łomnickim w głównej roli, a także spektaklami reżyserowanymi przez samego autora.

Meeting with Antoni Libera

October 1, 3 pm, Black Hall, Culture Centre (90 min)

During the last edition of the Festival Antoni Libera argued with Robert Schechner about the limits of director's interference into the tissue of Samuel Beckett's work.

The argument was focused on 'Waiting for Godot' staged in New York. This time Antoni Libera, one of the most distinguished experts on Beckett, will discuss his another great piece Krapp's Last Tape.

A lecture will feature videos of the most outstanding productions of the piece, including the Warsaw production with Tadeusz Łomnicki and performances directed by Antoni Libera.

„Kukła, przedmiot, obiekt w przestrzeni teatralnej” sesja naukowa
2 października, godz. 11.00, Sala Klubowa CK

Tegoroczna edycja festiwalu skupia się na próbie pokazania różnych aspektów teatru lalkowego od form klasycznych po te, które wykorzystują przedmiot nie tylko jako rekwizyt ale jako równoprawny wobec aktora element mikrokosmosu scenicznego. Realizacje artystyczne chcemy poszerzyć o refleksję naukową.

Z wykładami wystąpią prof. Marek Waszkiel prorektor Akademii Teatralnej, oraz prof. Lech Stangret z ośrodka dokumentacji twórczości Tadeusza Kantora „Cricoteka”. W dyskusji udział wezmą również krytycy teatralni, m.in. W. Adamczyk (Czechy) i P. Wilkins (Australia), oraz uczestnicy Festiwalu. Wykłady ilustrowane będą archiwalnymi materiałami filmowymi.

A Puppet, an Object in Theatrical Space - Academic session

October 2, 11 am, Club Hall, Culture Centre

This edition of the festival concentrates on presenting various aspects of puppet theatre, ranging from classical forms to those using an object not only as a prop, but also as an element of stage macrocosmos on equal footing with an actor. Our intention is to complement actual theatre presentations with an academic commentary.

Lectures will be presented by Prof. Marek Waszkiel, Rector of Puppet Department, Warsaw Theatre Academy in Białystok and Prof. Lech Stangret, representing Cricoteka, the Tadeusz Kantor documentation center. Theatre critics, W. Adamczyk (Czech Republic) and P. Wilkins (Australia) and the audience will be invited to join the discussion. Lectures will be illustrated by archival films.

Wirydarz Galeria Sztuki

LUBELSKIEJ SZKOŁY BIZNESU - SZKOŁY WYRZEJ

TADEUSZ KANTOR 1915-1990 /ze „Śmietnika” Krzysztofa Miklaszewskiego/

„Antoni Słonkowski”, 1957

DLACZEGO ŚMIETNIK, DLACZEGO KANTORA?

Każdy dobry śmietnik nobilituje. Każdy dobry śmietnik inspirowe. Więcej: wiele wyjaśnia i przedłuża historię. Historia śmietnik tworzy i historia śmietnika wymaga.

Co to znaczy dobry śmietnik wiedzą nie tylko kłozardzi. Śmietnika potrzebują przede wszystkim artyści. Śmietnik historii ma wiele śmietnikowych mutacji: śmietnik idei, śmietnik konwencji, śmietnik chwytów, śmietnik mediów. Uroki śmietnika polegają na konfrontacji środków zużytych i elementów przedwcześnie i pochopnie wyrzuconych. Czuli to wszyscy samotni wędrowcy: ci z Becketta, ci z Joyce'a i ci z Kantora. Dla nich wszystkich śmietnik był nie tylko bogactwem możliwości, ale i zbawczym arylem.

Kantor, wiedząc ile Śmietnikowi Sztuki zawdzięcza, porządkował, ale i też... zaśmiecał. Z premedytacją zostawiał wiele śmietnikowych skarbów w formie odpadów, nareśli i pędów bocznych, licząc zapewne, że jeszcze do nich kiedyś powróci. Obdarowywał hojnie tym nieprzetworzonym przez siebie balastem najbliższych współpracowników. I u mnie, jego ideologa i dokumentalisty, zaplątało się tych śmieci nieco. Wiele z nich to prawdziwe skarby, więc nic dziwnego, że postanowiłem je wyłowić z masy i wynieść na światło ekspozycji, eksponującej przeżyte wspólnie 15-lecie poprzez collages pozornie nieważnych drobniarstw. Przecież Kantorowskie odpady tak zasilily mój domowy śmietnik, że zaczęły żyć na nowo i oddziaływać już nie tylko na mnie. Chcę się podzielić tym bogactwem inspiracji z Wami, Drodzy Widzowie, byście wwieżyli, ile bogactwa kryć może narastający przez lata śmietnik pamięci.

Krzysztof Miklaszewski

Wernisaż – 3 października 2003, godz. 17.00

Kuratorzy wystawy – Krzysztof Miklaszewski, Piotr Zieliński

Galeria Sztuki Wirydarz - Lubelskiej Szkoły Biznesu - Szkoły Wyższej,
ul. Narutowicza 8, Lublin, tel./fax 0-81 441 33 00
galerna czynna codziennie 9.00 - 19.00

Miejsce Galerii Wystawy:

netia

Partner medialny:

TVP 3

ORGANIZATORZY

Komisarz Artystyczny 8 edycji:
Leszek Mądzik

Dyrektor Festiwalu:
Janusz Opryński

Biuro Organizacyjne:
Agnieszka Barańska Szamryk
Ksenia Duńska - Skrobek
Irena Beata Michalkiewicz
Grzegorz Reske

Współpraca:
Jolanta Reputakowska

Obsługa techniczna:
Proscenium
Jarosław Rudnicki
Łukasz Skrobek
Jan Piotr Szamryk

Redakcja katalogu:
Ksenia Duńska - Skrobek

Tłumaczenia:
Małgorzata Sady

Projekt okładki i plakatu
Leszek Mądzik

Opracowanie graficzne:
Piotr Wysocki

Centrum Kultury w Lublinie
Ul. Peowiaków 12, 20-007 Lublin
tel/fax + 4881 53 603 18
e-mail: konfrontacje@ck.lublin.pl, www.ck.lublin.pl

ROK GOMBROWICZOWSKI

9 EDYCJA

Zapraszamy na 9 edycję
Międzynarodowego
Festiwalu „Konfrontacje Teatralne”,
która będzie częścią obchodów
Roku Gombrowicza i poświęcona
będzie twórczości pisarza.

Komitet Obchodów
Roku Gombrowicza

ISBN 83-91-7862-1-8